

Сонет 144

Вільям Шекспір

Прийшли мені на горе і на страх
Любові дві в супутники щоденні.
Юнак блакитноокий — добрий геній,
І жінка — демон з мороком в очах.

Щоб чисту душу в пекло заманити,
Збиває демон ангела на гріх
І хоче силою очей своїх
Слугу небес дияволом зробити.

Та я не впевнений, чи ангел мій
Зберіг незайманість, чи вже пропащий,
Він друг мені, тож завжди він при ній,
За крок один від пеклової пащі.

І я живу й чекаю кожну мить,
Що праведник до пекла полетить.

Переклад Д. Паламарчука